

امضا توافقنامه بین سه سازمان :

حزب دمکرات کردستان ایران، سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

خرداد ماه ۱۳۷۷ - ژوئن ۱۹۹۸

برگرفته از نشریه اتحاد کار (ارگان مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران) شماره ۵۰ خرداد ۱۳۷۷

<p>یک صدمین سالگرد تولد پرشت * گفتگوی با محسن یلفانی * دیداری با پرشت مصاحبه با گونتر گراس * "من در شهر آسفالت شده ام، احساس می کنم در خانه هستم." تادین گرهیچر صفحه ۱۶ تا ۲۳</p>	<p>اتحاد کار ارگان مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران خرداد ۱۳۷۷ شماره ۵۰ سال پنجم</p>
<p>زندگی نامه "رفیق مهرداد چینی" صفحه ۲۸</p>	<p>بحران در استبداد * مردم در طول یک سال گذشته بیچار نبوده اند. در هر فرصت، حضور خود را اعلام داشته اند. تظاهرات چندین هزار نفری، اعتصابات گسترده، اکنون دیگر جزو حوادث روزمره در اقصی نقاط کشور ما هستند. همین حضور زنده نیز، رفته رفته می رود که به قدرت جدیدی در برپا کردن حکومت تبدیل شود. برنی که مهار آن دیگر میسر نیست. صفحه ۲</p>
<p>معرفی کتاب فراسوی سرمایه وشتت ایستوان مزاروش صفحه ۲۹</p>	<p>اطلاعیه امضا توافقنامه بین سه سازمان حزب دمکرات کردستان ایران، سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) متن قرارداد اتحاد عمل پایدار سیاسی</p>
<p>مباحث تدارک کنگره * خلع ید از روحانیت و جدایی دین از دولت کیومرث * بازهم درباره شعارها و وظایف ما (بخش دوم وپایانی) فرید * جمهوری اسلامی و پایان ایدئولوژی انقلاب اسلامی عیسی صفا * در رابطه با سیاست ائتلافی مهدی فتاویور صفحات ۱۰ تا ۱۵</p>	<p>بحران اقتصادی ایران ابعاد وسیع تری می یابد صفحه ۵ * * * * * پیرامون اوضاع فلسطین * دو ملت ، دو دولت * فلسطینی ها در پنجاهمین سالروز تکبیر صفحه ۲۴ و ۲۵ جنگ انحصارات مافیایی و آینده سیاسی روسیه صفحه ۲۶</p>

اطلاعیه:

ما امضا کنندگان زیر که از سال ها پیش با یکدیگر همکاری داشته ایم، بر آن شدیم که اشتراکات و اهداف مبارزاتی مشترک مان را در سندی تحت عنوان "قرارداد اتحاد عمل پایدار سیاسی" تلویح و تصریح کرده و با انتشار آن شعاع این همکاری را با دعوت از جریانات و شخصیت هایی که با اصول آن توافق داشته باشند گسترش دهیم.

ما در تلویح این پلتفرم مبنا را بر همکاری عملی روی اشتراکات نانوشته ولی واقعا موجود قرار دادیم. در جریان این کار مشترک و پس از حدود دو سال تلاش، سندی را تصویب کردیم که اینک جهت اطلاع عموم و دعوت از موافقان آن برای گسترش دامنه ی این همکاری دموکراتیک، به ضمیمه ی این اطلاعیه منتشر می شود.

سازمان دهی اقدامات و موضع گیری های این اتحاد عمل پایدار سیاسی توسط "کمیته اتحاد عمل برای دموکراسی" انجام خواهد گرفت.

حزب دمکرات کردستان ایران

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

دوشنبه ۱۴ اردیبهشت ۱۳۷۷

۴ مه ۱۹۹۸

قرارداد اتحاد عمل پایدار سیاسی

۴- تامین حقوق ملی خلق های تحت ستم ایران- آذربایجانی ها، کردها، بلوچ ها، عرب ها و ترکمن ها- بر اساس به رسمیت شناختن حق ملل در تعیین سرنوشت، در عین دفاع از اتحاد دواطلبانه ی این خلق ها در چهارچوب ایران.

۵- جدایی کامل دین از دولت و آزادی همه ی اعتقادات، ادیان و مذاهب.

۶- لغو هر گونه تبعیض جنسی و تامین برابری حقوق زنان با مردان در همه ی عرصه ها.

۷- تامین حقوق و ارتقا سطح زندگی کارگران و زحمتکشان و تضمین حق تشکیل مستقل و حق اعتصاب.

۸- تامین حق حاکمیت مردم ایران در مناسبات بین المللی و مخالفت با هر گونه مداخله ی خارجی.

حزب دمکرات کردستان ایران

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

ما احزاب و سازمان های اپوزیسیون ایرانی که دو دیکتاتوری سلطنتی و اسلامی را تجربه کرده ایم، با وجود داشتن برنامه های متفاوت در مورد هدف های زیر به توافق رسیده و متعهد هستیم تا تحقق این اهداف به مبارزه ی مشترک ادامه دهیم. این هدف ها کل بهم پیوسته ای هستند که در کلیت خود اعتبار دارند و تجزیه ناپذیرند.

ما همه ی جریانات و شخصیت هایی را که اهداف زیر را می پذیرند و برای تحقق آن ها مبارزه می کنند، به این همکاری فرا می خوانیم.

هدف ها:

۱- سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی ایران با استفاده از تمامی اشکال و تاکتیک های مبارزاتی.

۲- استقرار نظامی دموکراتیک و مردمی در شکل جمهوری با انتخاب آزادانه ی اکثریت مردم ایران.

۳- تامین آزادی های سیاسی و حقوق دموکراتیک و مدنی مردم به کامل ترین شکل آن.

به سوی اتحاد برای دموکراسی

روز چهاردهم اردیبهشت ماه، حزب دمکرات کردستان ایران، سازمان راه کارگر و سازمان ما، طی اطلاعیه ای، قرارداد اتحاد عمل پایدار سیاسی بین خود را منتشر ساختند و جریانات و شخصیت هائی را که با اصول آن توافق داشته باشند، به همکاری دعوت نمودند. هم چنین خبر ایجاد کمیته مشترکی از سه جریان را تحت عنوان "کمیته اتحاد عمل برای

دموکراسی" اعلام نمودند که وظیفه سازماندهی اقدامات و موضع گیری های این اتحاد عمل پایدار سیاسی را بعهده خواهد داشت. امضای قرارداد اتحاد عمل پایدار سیاسی، با هدف ارتقا همکاری های تاکتونی این سه جریان صورت گرفته است که اکنون سالهاست ادامه دارد و در جریان این همکاری ها نیز ضرورت چنین قراردادی بنابه اساس کار مشترک و نیز مبتنی برای دعوت از دیگران برای پیوستن به این اتحاد عمل ها، خود را آشکار ساخت. روشن است که بحث بر سر این توافقات مدتها طول کشید، که حاصل آن، قرارداد حاضر است.

از طرف دیگر، در طول مدتی که بحث بر سر توافقات ادامه داشت، جامعه ما دچار تحولاتی گشته است که الزامات این تحولات، بخصوص گسترش دامنه دخالتگری مردم در مقدرات جامعه و در مقابله با استبداد جمهوری اسلامی، برداشتن گام های عملی در تشدید مبارزه علیه رژیم، و برای یک جامعه دموکراتیک را به امری حیاتی در تقویت مبارزات مردم تبدیل نموده است. به ثمر رسیدن مذاکرات جریانات امضا کننده در مقطع کنونی، درعین پرداختن به ضرورت تحکیم همکاری های مشترک و گسترش دامنه آن، اقدامی در جهت پاسخ به چنین الزامی در رابطه با اوضاع متحول سیاسی نیز هست.

قرارداد اتحاد عمل پایدار سیاسی، شامل یک مقدمه و هشت بند تحت عنوان اهداف است. مقدمه قرارداد به تجربه دو دیکتاتوری سلطنتی و اسلامی اشاره نموده، تاکید می کند که اهداف مورد

است که الزامات این تحولات، بخصوص گسترش دامنه دخالتگری مردم در مقدرات جامعه و در مقابله با استبداد جمهوری اسلامی، برداشتن گام های عملی در تشدید مبارزه علیه رژیم، و برای یک جامعه دموکراتیک را به امری حیاتی در تقویت مبارزات مردم تبدیل نموده است. به ثمر رسیدن مذاکرات جریانات امضا کننده در مقطع کنونی، درعین پرداختن به ضرورت تحکیم همکاری های مشترک و گسترش دامنه آن، اقدامی در جهت پاسخ به چنین الزامی در رابطه با اوضاع متحول سیاسی نیز هست.

قرارداد اتحاد عمل پایدار سیاسی، شامل یک مقدمه و هشت بند تحت عنوان اهداف است. مقدمه قرارداد به تجربه دو دیکتاتوری سلطنتی و اسلامی اشاره نموده، تاکید می کند که اهداف مورد

است که الزامات این تحولات، بخصوص گسترش دامنه دخالتگری مردم در مقدرات جامعه و در مقابله با استبداد جمهوری اسلامی، برداشتن گام های عملی در تشدید مبارزه علیه رژیم، و برای یک جامعه دموکراتیک را به امری حیاتی در تقویت مبارزات مردم تبدیل نموده است. به ثمر رسیدن مذاکرات جریانات امضا کننده در مقطع کنونی، درعین پرداختن به ضرورت تحکیم همکاری های مشترک و گسترش دامنه آن، اقدامی در جهت پاسخ به چنین الزامی در رابطه با اوضاع متحول سیاسی نیز هست.

اطلاعیه درباره

تظاهرات در تهران

روز دوشنبه گذشته، پنج هزار نفر در تهران دست به تظاهرات زدند و ساعت ها با ماموران رژیم درگیر شدند. تظاهرات مردم بدنبال حادشه ای شکل گرفت که در ایجاد آن ماموران شهرداری نقش داشتند و یک نفر طی آن کشته شده بود.

بنا به اخبار منتشره، یکی از سه سرنشین سبزی فروش یک وانت باری که راننده آن بدنبال مشاهده مامورین سد معبر شهرداری، که در خیابانها به قصد جمع کردن بساط دستفروشان در حرکتند، متواری شده و کنترل بر اتومبیل را از دست می دهد، شدیداً زخمی می شود و سپس می میرد. مامورین شهرداری با دیدن این حادثه، محل را ترک می کنند و جسد الیاس نوروزی، نوجوانی که در کریز از چنگ مامورین شهرداری جان داده بود، ساعت ها بر روی زمین و در همان محل می ماند. همین امر خشم مردم را بر می انگیزد. اهالی منطقه، گروه گروه به محل حادثه روی می آورند و با آتش زدن لاستیک، جاده را می بندند و با سنگ و آجر و شیشه به مامورین رژیم که قصد پراکندن آنها را داشتند، حمله می کنند و ساعت ها با آنها درگیر می شوند و شهرداری منطقه ۱۸ تهران را به کلی تخریب می کنند.

ابعاد تظاهرات و درگیری مردم با نیروهای انتظامی بقدری گسترده بود که روزنامه های خود رژیم هم به انعکاس خبر آن دست زدند. شهردار منطقه ۱۸ تهران، از خود رفع مسئولیت نموده، حضور مامورین شهرداری در محل حادثه را، در واقع آنچه را که مردم به چشم خود دیده اند، انکار نمود. تظاهرات دوشنبه گذشته نشان داد که جامعه ما دیگر تحمل ادامه حکومت زور و سرنیزه را ندارد و مردم کشور ما حاضر نیستند نظاره گر فعال مایشای اوباشانی باشند که جان انسان ها برایشان پشیزی ارزش ندارد و فقط در اندیشه غارت مردم و حفظ حکومت خود بر بالای سر آنها هستند.

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۱۶ اردیبهشت ۱۳۷۷

۶ مه ۱۹۹۸

نظر امضا کنندگان این قرارداد، کل به هم پیوسته ای هستند که در کلیت خود اعتبار دارند و تجزیه ناپذیرند. به بیان دیگر، بندهای هشت گانه قرارداد، حداقل هائی هستند که برای همکاری پایدار بین احزاب سازمانها و شخصیت ها، تاکید بر آنها ضرورت دارد و ناظر بر همکاریهای با چشم انداز درازمدت است. بدون آن که نافی همکاری های موردی نیروهای شرکت در این اتحاد عمل با دیگر نیروها، بر سر این یا آن مورد معین باشد.

اهداف مورد نظر قرارداد، در هشت بند آورده

شده است:

بند اول، بر سرنوینی جمهوری اسلامی و نیز امکان استفاده از تمامی اشکال و تاکیکهای مبارزاتی اعم از قهرآمیز یا مسالمت آمیز در این رابطه اشاره دارد. تاکید بر سرنوینی در راس اهداف دیگر، با پافشاری به این واقعیت است که جمهوری اسلامی سد راه هرگونه تحوولی در جامعه ماست و بدون برداشتن این سد از سر راه، رسیدن به اهداف دیگر غیرممکن است.

بند دوم قرارداد، به نظام جایگزین بعد از

جمهوری اسلامی تاکید می کند: استقرار نظامی دموکراتیک و مردمی، در شکل جمهوری با انتخاب آزادانه اکثریت مردم ایران. در این بند آنچه که حائز اهمیت است، اولاً تاکید بر حق مردم در انتخاب آزادانه مسیر آینده جامعه، ثانیاً تاکید امضا کنندگان بر شکل جمهوری در تمایز با اشکال دیگر، اعم از اسلامی یا پسوند دموکراتیک، یا بازگشت به سلطنت است.

بند سوم به آزادی های سیاسی اعم از آزادی

عقیده، بیان، تشکل و تحزب و حقوق دموکراتیک مردم در عرصه های مختلف زندگی اجتماعی، اعم از فردی یا گروهی و تامین این حقوق به کامل ترین شکل آن اختصاص دارد. دامنه آزادی های سیاسی و حقوق دموکراتیک مردم، بسیار گسترده است و از آزادی احزاب، تا تامین حقوق اولیه و انسانی تک تک احاد جامعه را دربر می گیرد و تاکید قرار داد بر تامین آنها به کاملترین شکل، مفهومی جز به رسمیت شناختن و تضمین همه حقوق شناخته شده در این عرصه ها ندارد.

بند چهارم، حقوق خلقهای تحت ستم ایران،

اعم از آذری، کرد، عرب و ترکمن را در تعیین سرنوشت خود، به رسمیت می شناسد و در عین حال از اتحاد داوطلبانه و آزادانه همه ایسن خلقها در چارچوب ایران دفاع می کند.

بند پنجم، خواستار جدائی دین از دولت، با

تاکید بر آزادی عقیده، دین و مذهب است. امضا کنندگان قرارداد، تلقیق دین و دولت را محکوم دانسته، خواستار تفکیک بین این دو هستند. و بر آزادی

جنبش آنها سرکوب شده، تشکل هایشان درهم شکسته شده است. تاکید بر این حقوق صنفی و به رسمیت شناختن تشکل های کارگران و زحمتکشان یکی از وجوه تعیین کننده مبارزه برای استقرار یک نظام دموکراتیک در جامعه است.

و بالاخره بند هشتم تامین حق حاکمیت مردم ایران، در مناسبات بین المللی را که همانا استقلال کشور در مراودات خارجی است و نیز مخالفت با هر گونه مداخله خارجی را مد نظر دارد.

اهداف مورد نظر قرارداد، موجب تنظیم شده اند و قبل از همه خطوط اساسی ای هستند که برای توافق بین جریانات مختلف از اهمیت درجه اول برخوردارند. در عین حال همین خطوط اساسی سررصل هائی هستند که بر مبنای آنها کام اول اتحادعمل برای دموکراسی و بسوی رسیدن به اتحادهائی وسیع تر برای آن برداشته شده است. با گسترده تر شدن شعاع اتحادعمل ها، روشن است که دایره اهداف نیز بازتر شده، سیمانی توضیحی تر بخود خواهد گرفت.

داشتن دین، مذهب، عقیده و تبلیغ و ترویج تشکل حول آن پافشاری می کنند.

بند ششم، بر لغو تبعیض جنسی که جمهوری اسلامی آن را به یکی از پایه های حاکمیت خود تبدیل نموده است و نیز تامین برابری زنان با مردان در همه عرصه ها پرداخته است. روشن است که تبعیض جنسی و نابرابری بین زن و مرد، از ابداعات جمهوری اسلامی نیستند، اما جمهوری اسلامی آن ها را تشدید نموده، و با اعمال خشن تبعیض بین زن و مرد و تشدید نابرابری بین آنها، جامعه ما را در این عرصه به قهقرا برده است. لغو این تبعیضات و از میان برداشتن نابرابری های حاصل از آن، یکی از وظائف تخطی ناپذیر هر اقدام دموکراتیکی در جامعه ما است.

بند هفتم، بر تامین حقوق کارگران و زحمتکشان و تضمین حق آنها در اعتصاب و ایجاد تشکل های مستقل خود تاکید دارد. حقوق کارگران و زحمتکشان جامعه ما نیز حق آنها در ایجاد تشکل های خاص خود، تاکنون هیچگاه به رسمیت شناخته نشده است. با هر بحران در اوضاع سیاسی جنبش آنها سر بر آورده، با تحکیم پایه های حکومت، دوباره